

му лакометво го обладава, и чрѣзъ него може го научи человекъ за да си управя мърданія-та, камъ мѣста дѣто сж забѣлежени отъ възъ, нѣ пакъ тыя сжщества, на кои то ся е дало твърдѣ малко веселба, сж наkyчени отъ природж-тж съ сичкы-ты видове на хубость-тж: съ разны формы, съ тыкы съразмѣрности, съ разны и пѣстры краски (бои) и не имъ ся лишява ничто за да привлекжть человекско-то вниманіе: свѣтлина-та на сичкы-ты метали, на сичкы-ты многоцѣнны камъше. шарове-ти на дагж-тж ся скршвать, даватъ свѣтлость като на тантели, на пятжх на чърти развлъмени и жглыны и всякога рѣдовны, все съ чудесны пѣстрила направены съ приликж. За какво му бѣхж сичкы-ты тыя дарбы, като не може да ся види, освѣтъ въ оныя дълбочины, дѣто свѣтлина-та едва прѣминува; и ако да си виждаше сичкы-ты съразмѣрны хубости каква радость щяхж му причиняжти ?

[Кувіеръ].

15. Пролѣть-та

Токо като стѣпи слѣнце-то въ знакъ на тежца и цвѣтъ-тж отъ бѣлж търницж начинава да ся глѣда вмѣсто льщеніе-то на едновидны-ты Апинейскы снѣгове. И пріятна-та борба на зефиры-ты чтомъ захване съ крѣхкыя крѣтъ, неговый шаренъ цвѣтъ, извѣстява засмано-то лице на природж-тж